

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **J. K.**, zastoupen Mgr. Alicí Benešovou, advokátkou se sídlem Míru 17, Rokycany -Střed, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Plzni**, se sídlem Radobyčická 12, Plzeň, za účasti osob zúčastněných na řízení: 1. JUDr. M. P., zastoupen Mgr. Petrem Vlachem, advokátem se sídlem náměstí Republiky 2, Plzeň, 2. nezl. L. J. (na místo zemř. Mgr. Ing. P. J.), zastoupen zákonnou zástupkyní I. Č., o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 8. 2007, čj. ZKI-O-54/341/2007, v řízení o kasační stížnosti žalovaného a osoby zúčastněné ad 1. proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 16. 12. 2008, čj. 30 Ca 106/2007 - 67,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnosti **s e z a m í t a j í**.
- II.** Žalovaný a osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalovaný a osoba zúčastněná na řízení ad 1. jsou povinni zaplatit žalobci na nákladech řízení 2400 Kč, a to každý jednu polovinu z této částky do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupkyně, Mgr. Alice Benešové.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci

[1] Rozhodnutím Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, Katastrální pracoviště Přestice (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 25. 6. 2007, čj. OR-17/2007-434/1, označeném

jako „Oznámení o opravě chyby v údajích katastru nemovitostí“, byl dle § 8 odst. 4 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (dále jen „katastrální zákon“), v katastrálním operátu katastrálního území Útušice v souboru popisných informací zrušen zápis budovy – zemědělská stavba, zapsané na parcele č. 280/4. Budova byla vedena na listu vlastnictví č. 52 pro vlastníka J. K. (dále jen „žalobce“). Pro parcelu č. 280/4 byl změněn druh kultury, nyní je vedena s kulturou ostatní plocha – způsob využití jiná plocha. Parcela je vedena na LV č. 616 pro vlastníky Ing. Mgr. P. J. a JUDr. M. P. (každý podíl ½). Údaje byly opraveny na návrh obou vlastníků parcely.

[2] V odůvodnění rozhodnutí správní orgán I. stupně poukázal na obsah návrhu na opravu chybného údaje v katastru, v němž je mj. uvedeno, že předmětná budova byla do tehdejší evidence nemovitostí zapsána v roce 1989 na základě kolaudačního rozhodnutí a geometrického plánu pro vlastníka Jednotné zemědělské družstvo „Obránců míru“ v Útušicích, se sídlem Štěnovice. Funkčně se nejednalo o budovu, ale o silážní jámu, do současné doby na pozemku žádná budova postavena nebyla a stále se zde nachází silážní jáma. Podle obou navrhovatelů (v řízení před správními soudy vystupují jako osoby zúčastněné na řízení) byl zápis proveden v rozporu s tehdejšími právními předpisy a tedy nezákonně. Správní orgán I. stupně prověřením zápisů operátů a šetřením na místě zjistil, že se skutečně nejedná o budovu, nýbrž o silážní dvojžlab, který nemá charakter budovy, a tudíž není předmětem zápisu v katastru nemovitostí. Návrhu vyhověl, neboť z provedeného řízení je zřejmé, že se jedná o chybu v údajích katastru podle § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona.

[3] Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Žalovaný rozhodnutím blíže označeným v záhlaví tohoto rozsudku odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění mj. uvedl, že podstatou řízení o opravě chyby je zajištění souladu zápisů v katastru s listinami založenými ve sbírce listin. Opravou chyby se ve smyslu § 5 odst. 7 katastrálního zákona nemění právní vztahy k nemovitostem, pokud jejich změna není doložena listinou. V roce 1989 bylo postupováno podle zákona č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí, a jej prováděcí vyhlášky č. 23/1964 Sb. Tyto předpisy nijak nevymezovaly, co je předmětem evidence, pouze v § 2 uvedeného zákona je uvedeno, že v evidenci se vyznačují veškeré nemovitosti s uvedením druhu pozemku, výměr a způsobu užívání. V citované prováděcí vyhlášce se v příloze č. 1, odd. B, bodu 5, písm. g) – nezemědělská půda – pro účely evidence nemovitostí označuje pod druhem kultury ostatní plocha i silážní žlab. Podle těchto ustanovení měl být v geometrickém plánu uveden druh pozemku ostatní plocha a ne stavební parcela, jak bylo provedeno a následně zaevidováno v evidenci nemovitostí. Podle § 2 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona z roku 1992 se v katastru eviduje budova spojená se zemí pevným základem. Stavební parcelou se dle § 27 písm. c) téhož zákona rozumí pozemek evidovaný v druhu pozemku zastavěné plochy a nádvoří a dle § 27 písm. k) budovou nadzemní stavba, která je prostorově soustředěna a navenek uzavřena obvodovými stěnami a střešní konstrukcí. Z toho žalovaný dovodil, že silážní žlaby nejsou předmětem evidence katastru nemovitostí. Silážní žlab není ani uveden ve výčtu v příloze č. 1 k vyhlášce č. 26/2007 Sb., na jehož základě by mohl být zapsán pod druhem pozemku „zastavěná plocha a nádvoří“.

[4] Žalobce rozhodnutí žalovaného napadl žalobou, o níž rozhodl Krajský soud v Plzni tak, že rozhodnutí žalovaného podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil a věc mu vrátil

k dalšímu řízení. Soud rozhodnutí žalovaného shledal nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů a v odůvodnění svého rozsudku uvedl následující.

[5] Podle § 8 odst. 1 katastrálního zákona opraví katastrální úřad na písemný návrh vlastníka nebo jiného nebo i bez návrhu chybné údaje v katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení nebo obnově katastru [písm. a)], nebo nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím předpisem [písm. b)]. Z odůvodnění rozhodnutí žalovaného nevyplývá, že by důvodem pro opravu údajů v katastru byla některá ze skutečností uvedených v § 8 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona. Oprava údajů podle písm. a) není institutem sloužícím k opravě jakýchkoli chybných údajů v katastru, nýbrž toliko chybných údajů, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru. Zřejmým omylem bude pouze takový omyl, který bude již při povrchním zkoumání naprosto evidentní. Bude-li třeba ke zjištění omylu provést podrobné zkoumání právní úpravy či skutkových okolností, o zřejmý omyl se jednat nebude. Krajský soud v této souvislosti odkázal na rozsudek NSS č. 1 As 40/2007 - 103.

[6] Pro posouzení věci považoval krajský soud za podstatné, aby v napadeném rozhodnutí byly uvedeny skutečnosti, na základě kterých by bylo možné dospět k závěru o splnění či nesplnění podmínek § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Z jeho odůvodnění však není jasné, kdy k provedení chybného údaje mělo dojít, zda se tak mělo stát v roce 1989, či v roce, kdy žalobce silážní žlab v dražbě nabyl. Žalovaný se zabýval jak právní úpravou v roce 1989, tak právní úpravou dle katastrálního zákona, který nabyl účinnosti až 1. 1. 1993. Katastrální zákon však vychází ze zásady kontinuity zápisů, přičemž dříve provedené zápisy je možno upravovat pouze při splnění zákonných podmínek (§ 29 odst. 2 katastrálního zákona). Pokud tedy žalovaný aplikoval katastrální zákon, pak neuvedl, jakými úvahami se řídil při posuzování této zásady a současně aplikaci § 8 citovaného zákona na zápis učiněný před nabytím účinnosti tohoto zákona. Žalovaný ani nijak neodůvodnil, z jakých důvodů mělo být pochybení učiněné v roce 1989 považováno za omyl zřejmý.

[7] S odkazem na § 2 odst. 1 zákona č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí, a § 3 odst. 1 jej provádějící vyhlášky č. 23/1964 Sb. soud dále konstatoval, že z nich nelze dovodit závěry učiněné žalovaným. Naopak z nich vyplývá, že jedinou skutečností rozhodnou pro zápis do katastru nemovitostí byla v roce 1989 otázka, zda se v případě silážního žlabu jednalo či nejednalo o nemovitost, tj. samostatnou věc v právním slova smyslu. Touto otázkou se však žalovaný vůbec nezabýval, a proto nebylo prokázáno, že by v roce 1989 došlo k chybnému zápisu do katastru. Pokud k pochybení mělo dojít v roce, kdy žalobce v dražbě silážní žlab nabyl, pak žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí neuvedl úvahy, jimiž se řídil při výkladu § 29 odst. 2 katastrálního zákona. Zvláště pak za situace, kdy předmětný silážní žlab byl do katastru zapsán za předchozí právní úpravy a změnou byl dotčen toliko údaj o vlastníku nemovitosti. Ani v této souvislosti žalovaný neodůvodnil, proč by uvedené právní pochybení mělo být považováno za omyl zřejmý. Poukázal též na to, že správní orgány ke zjištění skutkových okolností musely provést místní šetření, o němž v rozporu se zákonem nevyrozuměly účastníky řízení. Žalovaný též nesprávně poukazoval na hypotetický výsledek obnovy katastrálního operátu, neboť se

jedná o zcela odlišný institut, vázaný na zcela jiné podmínky než aplikace § 8 katastrálního zákona.

II.

Shrnutí argumentů uvedených v kasačních stížnostech

[8] Žalovaný podal proti tomuto rozsudku kasační stížnost; totéž učinila i osoba zúčastněná ad 1. Oba navrhli, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[9] Žalovaný v kasační stížnosti uplatnil kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Konkrétně uvedl, že úvaha, zda předmětná stavba byla či nebyla způsobilá k zápisu do evidence nemovitostí v roce 1989, není podstatná pro posuzování věci v současné době. Právní úprava provedená od 1. 1. 1993 katastrálním zákonem je komplexnější než úprava předchozí a v § 2 vymezuje, co je předmětem evidence v katastru. Podle současné právní úpravy silážní žlab nemůže být předmětem evidence v katastru nemovitostí.

[10] K výtce, že se nezabýval oprávněním pro aplikaci nyní účinného katastrálního zákona, ani neuvedl, proč se v daném případě jednalo o zřejmý omyl, žalovaný uvedl, že takové úvahy nepovažoval za nutné uvádět. V současné době lze provádět opravu chyby pouze podle současných platných předpisů. Samotný krajský soud na jiném místě napadeného rozsudku připouští, že se jedná o opravu chybného údaje v katastru podle § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, neboť uvádí: „Z odůvodnění nevyplývá, že by důvodem pro opravu údajů v katastru byla některá ze skutečností § 8 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona.“ Rozhodnutí je v souladu s definicí zřejmého omylu podle rozsudku NSS sp. zn. 1 As 40/2007, protože chyba vznikla právě omylem lidského činitele, lhostejno zda v roce 1989 či v roce 2006.

[11] Krajský soud rovněž nesprávně posoudil právní otázku, zda byly orgány geodézie při zápisu silážního žlabu povinny zkoumat otázku, zda se jednalo o samostatnou věc v právním smyslu. Taková povinnost jim nevyplývala z žádného právního předpisu. Listiny, na jejichž podkladě byl proveden zápis do evidence nemovitostí a následně do katastru nemovitostí, jsou uloženy ve spisu katastrálního pracoviště Přeštice k čj. OR-17/2007-434. Kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. žalovaný spatřuje ve skutečnosti, že se krajský soud odchýlil od posuzování věcné stránky oprávněnosti či neoprávněnosti zápisu, a zabýval se formálně právní stránkou. Za nesprávný postup považuje též to, že se soud nezabýval důvody uvedené žalovaným ve vyjádření k žalobě, na něž odkázal i v závěrečném vyjádření při ústním jednání. Samotný závěr rozsudku považuje žalovaný za zmatečný, neboť je v něm, uvedeno, že soud rozhodl bez jednání podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ačkoliv se jednání uskutečnilo 16. 12. 2008. Pokud by muselo být na základě napadeného rozsudku znovu rozhodováno katastrálním úřadem, muselo by být rozhodnuto totožně, aniž by se podstatným způsobem měnilo odůvodnění.

[12] V doplnění kasační stížnosti žalovaný odkázal na znalecký posudek T-0251-06, vypracovaný k ocenění dražených staveb znalcem L. K. a zejm. na jeho doplněk č. 1, jímž

znalec upřesnil popis a účel stavby jako: „Nezakrytý silážní dvojžlab ohraničený betonovými dílci, podlaha z betonových panelů. Tak je uvedeno i v kolaudačním rozhodnutí čj. Výst.513/89, vydaného ONV Plzeň-jih.“ Z těchto listin je zřejmé, že uvedená stavba nesplňuje kritéria pro budovu podle § 27 písm. k) katastrálního zákona, aby mohla být podle § 2 téhož zákona předmětem evidence v katastru.

[13] Osoba zúčastněná na řízení ad 1. výslovně uplatnila kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. b) a c) s. ř. s. Konkrétně tvrdí, že soud měl žalobu odmítnout, případně jako nedůvodnou zamítnout, neboť neexistovaly podmínky řízení pro přezkoumání napadeného rozhodnutí správním soudem. Rozhodnutí o opravě chyb v katastru nemovitostí nezakládá, nemění, neruší ani závazně neurčuje práva nebo povinnosti jiného subjektu, zde žalobce. Přezkumu ve správním soudnictví však podléhají pouze rozhodnutí podle § 65 odst. 1 s. ř. s., a proto rozhodnutí žalovaného není způsobilé přezkumu ve správním soudnictví.

[14] I za situace, kdy soud považoval odůvodnění žalovaného za nedostatečné, neměl toto rozhodnutí rušit, neboť zrušení údaje o zápisu silážního žlabu jako zemědělské budovy z katastru nemovitostí je v souladu s hmotným právem. Soud ve své argumentaci pominul základní skutečnost, že silážní žlab není samostatnou věcí a tedy předmětem občanskoprávních vztahů. Neexistující věc nemůže být předmětem evidence v katastru nemovitostí, a proto zrušení údaje o něm katastru nemovitostí bylo důvodné. Právní názor o charakteru silážního žlabu jako součásti věci hlavní – pozemku se opírá mj. o rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 13. 5. 2003, sp. zn. 22 Cdo 737/2002. Zjistí-li katastrální úřad nesoulad mezi skutečným stavem a stavem zápisu v katastru nemovitostí, měl by sám z moci úřední provést opravu postupem podle § 7 katastrálního zákona. Proto i kdyby žalovaný sebelépe odůvodnil aplikaci § 8 odst. 1 písm. a), § 29 odst. 2 citovaného zákona, či aplikaci příslušných ustanovení zákona č. 22/1964 Sb. nebo vyhlášky č. 23/1964 Sb., bez ohledu na to, zda by aplikace těchto předpisů byla správná či nikoli, existoval by vždy důvod pro zrušení údaje v katastru nemovitostí, a to neexistence evidované věci. Rozhodnutí žalovaného je ve svém výroku správné, byť je odůvodněno jinými argumenty. Proto neexistoval důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí správním soudem.

III.

Vyjádření žalobce ke kasačním stížnostem

[15] Žalobce ve svém písemném vyjádření ke kasačním stížnostem uvedl, že se ztotožňuje s napadeným rozsudkem krajského soudu. Správní orgány dle jeho názoru přesáhly své pravomoci, pokud k výmazu budovy z katastrálního operátu využily institut řízení o opravě chyby v katastrálním operátu. Takovou možnost zákon nepřipouští. Proto žalobce navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnosti jako nedůvodné zamítl.

IV.

Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[16] Důvodnost kasačních stížností posoudil Nejvyšší správní soud v mezích jejich rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.), přitom neshledal vady, k nimž by musel přihlídnout i bez návrhu.

[17] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil otázku, zda je rozhodnutí o opravě chyb v katastrálním operátu podle § 8 katastrálního zákona rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. (IV.A.). Dále se zabýval tvrzenými vadami řízení před krajským soudem (IV.B.) a konečně pak posouzením správnosti závěru krajského soudu o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného (IV.C.).

[18] Kasační stížnosti nejsou důvodné.

IV.A.

Povaha rozhodnutí o opravě chyb v katastrálním operátu

[19] Soud se nejprve zabýval otázkou soudního přezkumu rozhodnutí o opravě chyb v katastrálním operátu podle § 8 katastrálního zákona, jak jí soudu předkládá kasační stížnost osoby zúčastněné ad 1.

[20] Vývoj judikatury v této otázce vyvrcholil usnesením zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, vydaným 2. 9. 2004, pod čj. Konf 62/2003 - 15 (publ. též jako č. 403/2004 Sb. NSS, všechna zde cit. rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz), v němž tento senát konstatoval, že k rozhodnutí o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o opravě údajů v katastrálním operátu je věcně příslušný soud ve správním soudnictví.

[21] Na toto rozhodnutí pak navázal Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku z 4. 5. 2005, čj. 2 Aps 3/2004 - 42 (publ. pod č. 720/2005 Sb. NSS), kde hodnotil vztah ochrany před úkony katastrálního úřadu cestou žaloby proti nezákonnému zásahu a cestou žaloby proti rozhodnutí. Vyslovil, že: „[p]okud Nejvyšší správní soud akceptoval příslušnost soudu činného ve správním soudnictví ve věcech přezkumu rozhodnutí správního orgánu o opravě údajů v katastrálním operátu podle § 8 zákona č. 344/1992 Sb., je tím zároveň vysloveno, že v takovém správním řízení se rozhoduje o veřejných subjektivních právech fyzických a právnických osob ve smyslu § 2 s. ř. s. V opačném případě by příslušnost správních soudů postrádala jakékoliv racionální opodstatnění.“ Dále v tomto rozhodnutí uvedl, že využitím postupu podle § 8 katastrálního zákona se otevírá procesní prostor k případnému podání následné soudní žaloby, přičemž soud pak hodnotí mj. míru dotčení práv v konkrétním případě. K tomu je třeba posoudit, zda a k jakému zásahu do práv dochází rozhodnutím o opravě chyb v katastrálním operátu.

[22] Povahou rozhodnutí o provedení, resp. neprovedení opravy údajů v katastrálním operátu, se dále zdejší soud zabýval ve svém rozhodnutí ze dne 8. 8. 2006, čj. 2 As 58/2005 - 125 (publ. pod č. 986/2006 Sb. NSS), z něhož vyplývá, že rozhodnutí o neprovedení opravy údajů v katastrálním operátu podle § 8 katastrálního zákona je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.

[23] Námitka podle § 103 odst. 1 písm. c) spočívající v tvrzení, že ve věci nebyly splněny podmínky řízení a žaloba měla být krajským soudem odmítnuta, proto není důvodná.

IV.B.

Tvrzené vady řízení před soudem

[24] Soud se dále zabýval žalovaným tvrzenými vadami řízení před krajským soudem ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Žalovaný tyto vady spatřuje jednak v tom, že se soud nezabýval důvody, jež žalovaný uvedl ve svém vyjádření k žalobě, a dále ve zmatečném odůvodnění, v němž je uvedeno, že soud rozhodl bez jednání, přestože jednání ve věci proběhlo. Soud se též prý měl odchýlit od posuzování věcné stránky věci a namísto toho se zabýval formálně právní stránkou.

[25] Pokud jde o údajnou zmatečnost odůvodnění, pak je nutno konstatovat, že soud v něm na straně 6 i na straně 9 citoval § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., zároveň ale poukázal i na odst. 3 téhož ustanovení, podle něhož pro vady řízení může soud zrušit napadené rozhodnutí i v případě, kdy tyto vady vyjdou najevo při jednání. Nelze tedy přisvědčit žalovanému v tom, že by postup soudu byl zmatečný jen proto, že doslova cituje ustanovení soudního řádu správního. Je samozřejmě nepochybné, že postupu podle § 76 s. ř. s. lze využít i tehdy, pokud jednání před soudem proběhne (§ 76 odst. 3 s. ř. s. *in fine*).

[26] Žalovanému nelze přisvědčit ani v dalších tvrzených vadách řízení před soudem, protože nezohlednění důvodů uvedených ve vyjádření žalovaného k žalobě nemůže být vadou ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Je to žalobce, kdo určuje rozsah a meze přezkumu napadeného rozhodnutí v podobě žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), a proto nevypovídá-li se soud s argumentací žalovaného, pak tím může ovlivnit kvalitu a sílu svého právního názoru, nikoli však zatížit své rozhodnutí vadou spočívající v nepřezkoumatelnosti. Ani skutečnost, že se soud zabýval, slovy žalovaného, toliko „formálně právní stránkou rozhodnutí“, nepředstavuje vadu ve smyslu výše uvedeného ustanovení, neboť je-li závěr soudu logický a odůvodněný, pak se může jednat toliko o nesprávné posouzení právní otázky (k tomu srov. část IV.C.), nikoli však o nepřezkoumatelnost rozhodnutí.

[27] V této souvislosti nelze přehlédnout, že i osoba zúčastněná ad 1. ve své kasační stížnosti uvedla, že za správný považuje pouze výrok rozhodnutí správních orgánů, nikoli však jeho odůvodnění, neboť dle ní bylo nesprávně užito § 8 katastrálního zákona namísto provedení revize podle § 7 téhož zákona.

IV.C.

Posouzení přezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného

[28] Podstatou právní otázky, kterou měl krajský soud posoudit neprávě, je, zda rozhodnutí žalovaného trpí nepřezkoumatelností pro nedostatek odůvodnění aplikace § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, tedy v tom, zda v daném případě šlo o zřejmý omyl v zápisu do katastru nemovitostí.

[29] Jak uvedl krajský soud i žalovaný, vymezením pojmu „zřejmý omyl“ se zdejší soud již zabýval, a to v rozsudku ze dne 17. 1. 2008, čj. 1 As 40/2007 - 103. V něm bylo konstatováno: „*Neurčitý pojem zřejmý omyl je tudíž potřeba vykládat vždy v souvislosti s konkrétním případem. Obecně sem lze zařadit jak omyl týkající se skutkových okolností (error facti – zejména případy chyb v psaní a počítání, jako zápis jiných údajů, zápis údajů neobsažených v podkladové listině či např. i opomenutí zapsat údaj v podkladové listině obsažený) tak omyl právní (error iuris – např. zápis právního vztahu, který právní řád nezná, či zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené katastrálním zákonem). Tento omyl bude přitom pravidelně způsoben činností pracovníka katastru. Omyl je totiž charakteristický vždy tím, že je v něm obsažen lidský činitel. Jako omyl proto nelze posuzovat objektivní skutečnosti způsobující nesoulad katastru se skutečným stavem (např. změnu právní úpravy zápisů do katastru, či zničení katastrálního operátu v důsledku požáru či povodně: zde nelze rozpor se skutečným stavem napravit opravou zřejmého omylu, nýbrž cestou revize či obnovy katastrálního operátu)*“ (zvýraznění doplněno).

[30] Z výše uvedeného je zřejmé, že změna právní úpravy způsobující nesoulad zápisu se skutečným stavem sama o sobě zřejmým omylem není. Jestliže krajský soud žalovanému vytkl, že z jeho rozhodnutí není zřejmé, podle jaké právní úpravy a k jakému datu zřejmost omylu posuzoval, pak postupoval správně. Nesprávné je naopak tvrzení žalovaného, že úvaha, zda předmětná stavba byla způsobila zápisu do evidence nemovitostí podle předchozí právní úpravy, je nepodstatná. Pokud totiž zápisu způsobila byla, pak se nemohlo jednat o zřejmý omyl, jenž by bylo možné opravit postupem podle § 8 katastrálního zákona. Pokud za zřejmý omyl považoval žalovaný až pozdější zápis do katastru, pak z odůvodnění rozhodnutí opět není zřejmé, jak k takovému závěru dospěl.

[31] Krajský soud žalovanému oprávněně vytkl, že z jeho rozhodnutí není zřejmé, který zápis považuje za zřejmý omyl. Jestliže žalovaný na straně 4 a 5 svého rozhodnutí současně posuzuje předchozí i současnou právní úpravu, aniž by jednoznačně vyjádřil, k jakému datu a jakému zápisu se jeho úvaha vztahuje, pak nelze než přisvědčit závěru, že jeho rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

[32] Sám žalovaný přitom ve svém rozhodnutí dal na straně 5 najevo variantní způsob napravení nesouladu zápisu se skutečným faktickým i právním stavem, neboť zmínil možnost obnovy či revize katastrálního operátu podle § 7 katastrálního zákona (první odstavec na s. 5). V tomto procesním stádiu řízení ve věci nicméně nelze předjímat správnost ani možný výsledek takového postupu.

V.

Závěr a náklady řízení

[33] Ze všech shora uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnosti nejsou důvodné, a proto je dle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[34] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalovaný a osoba zúčastněná ad 1., kteří neměli v tomto soudním řízení úspěch, nemají na jejich náhradu právo, úspěšnému žalobci jsou zároveň povinni zaplatit

na náhradě nákladů řízení každý jednu polovinu z částky 2400 Kč, a to za jeden úkon právní pomoci (písemné podání soudu ve věci samé podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu) ve výši 2100 Kč a na náhradě hotových výdajů 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Uvedenou částku jsou stěžovatelé povinni zaplatit do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám žalobcovy zástupkyně, Mgr. Alice Benešové, advokátky se sídlem Míru 17, Rokycany - Střed. Osoba zúčastněná na řízení ad 2. nemá na náhradu nákladů řízení právo (§ 60 odst. 5 *a contrario* ve spojení s § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. listopadu 2009

Baxa

senátu

JUDr. Josef

předseda